

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

**Blois, Louis de
Monasterii Campidonensis, 1672**

Cap. XXI. Pascha & cœna ultima Eucharistica.

<urn:nbn:de:hbz:466:1-45885>

EPITO-
BRI VI-
TAT
CHRISTI
ANN.
XXXIV.

Senten-
tia con-
tra repro-
bor, ex
neglectu
operum
misericor-
diorum.

HLUDOWICI BLOSII

54
mus esurientem, & pavimus te? si-
tientem, & dedimus tibi potum?
quando autem te vidimus hospi-
tem, & collegimus te? aut nu-
dum, & cooperuimus te? aut
quando te vidimus infirmum aut
in carcere, & venimus ad te? Et
respondens Rex, dicet illis: A-
men dico vobis; quamdiu fecistis
uni de his fratribus meis mini-
mis, mihi fecistis. Tunc dicet &
his qui à fini tristis erunt: Dilicet
à me maledicti in ignem æter-
num, qui paratus est diabolo &
angelis ejus. Esurivi enim, & non
dedistis mihi manducare: siti-
& non dedistis mihi potum: ho-
spes eram, & non collegistis me:
nudus, & non cooperuistis me:
infirmus, & in carcere, & non vi-
stastis me. Tunc respondebunt
ei & ipso, dicentes: Domine, quá-
dote vidimus esurientem, aut si-
tientem, aut hospitem, aut infir-
mum, aut in carcere, & non mi-
nistrevimus tibi? Tunc respon-
debit illis, dicens: Amen dico vo-
bis, quamdiu non fecisti uni de
minoribus his, nec mihi fecistis.
Et ibunt hi in supplicium æter-
num, justi autem in vitam æter-
nam.

C A P V T . X X I .

Pascha & cœna ultima Eu- charistica.

1. Paschitur Iudas cum Iudeo.
2. Paratur agnus Paschalius.
3. Comeditur cum Apollini.
4. Lavat Iesu pedes discipulorum.
5. Instituit Sacram Eucharistiam.

6. Prædictit sui traditionem per Iudam,
7. Et abnegationem sui futuram per Petrum

A P P R O P I N Q U A B A T autem
dies festus azymorum qui
dicitur Pascha: & dixit Iesus dis-
cipulis suis: Scitis quia post bi-
duum Pascha fiet, & Filius homi-
nis tradetur ut crucifigatur. Tunc
congregati sunt principes sacer-
dotum, & seniores populi in a-
trium principis sacerdotum, qui
dicebatur Caiphas: & consilium
fecerunt ut Iesum dolo tenerent
& occiderent. Timebant vero
plebem, & dicebant: Non in die
feito, ne forte tumultus fieret in
populo. Tunc abiit unus de duo-
decim, qui dicebatur Iudas Isca-
riotes, ad principes sacerdotum,
ut proderet eum illis. Et ait ad
illos: Quid vultis mihi dare, &
ego vobis eum tradam? At illi au-
dientes gavisi sunt, & constitue-
runt ei triginta argenteos. Et spo-
pondit. Et exinde quærebat op-
portunitatem, quomodo traderet
illum sine turbis.

Venit autem dies azymorum,
in qua necesse erat occidi pascha,
et accesserunt discipuli ad Iesum,
& dixerunt ei: Quò vis eamus, &
paremus tibi comedere pascha? At
Iesus misit Petrum & Ioan-
nem, & dixit ad eos: Ite in civi-
tatem ad quemdam. Ecce enim
introéuntibus vobis in civita-
tem, occurret vobis homo lage-
nam aquæ bajulans: sequimini
eum in domum in quam intrat,
& dicite patrifamilias domis:
Dicit tibi magister, Tempus meū
pro-

MARGARITUM SPIRITUALE. 39

WITTO-
BER VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXIV.
Luc. 22.

prope est: ubi est divisorium u-
bi pascha cum discipulis meis
manducem? Et ipse vobis demō-
strabit cœnaculum grande stra-
tum, & illic parate nobis. Et ab-
ierunt discipuli ejus, & venerunt
in civitatem, & invenerunt sicut
dixerat illis, & fecerunt sicut
constituit eis, & paraverunt pa-
scha.

3. Vespere autem facto, venit Je-
sus cum duodecim. Et cùm facta
esset hora, discubuit, & duode-
cim Apostolicum eo. Et ait illis:
Desiderio desideravi hoc pascha
manducare vobiscum, antequam
patiar. Dico enim vobis, quia ex
hoc non manducabo illud, donec
impleatur in regno Dei. Et acce-
pto calice gratias egit, & dixit:
Accipite, & dividite inter vos.
Dico enim vobis, quod non bi-
bam de generatione vitis, donec
regnum Dei veniat.

4. Sciens igitur Iesus quia venit
hora ejus, ut transeat ex hoc mun-
do ad Patrem: cùm dilexisset
suos, qui erant in mundo, in fi-
nem dilexit eos. Et cùm diabo-
lus jam misisset in cor, ut traderet
eum Iudas Simonis Iscariotæ,
sciens quia omnia dedit ei Pater
in manus, & quia à Deo exivit,
& ad Deum vadit; surgit à cœna,
& ponit vestimenta sua: & cùm
acepisset linteum, præcinxit se.
Deinde mittit aquam in pelvum,
& cœpit lavare pedes discipulo-
rum, & extergere linteum quo erat
præcinctus. Venit ergo ad Simo-
nem Petrum. Et dicit ei Petrus:

Domine, tu mihi lavas pedes? Re-
spondit Iesus, & dixit ei: Quod ^{Petrus}
ego facio, tu nescis modò; scies
autem postea. Dicit ei Petrus;

Non lavabis mihi pedes in æter-
num. Respondit ei Iesus: Si non
lavero te, non habebis partem
mecum. Dicit ei Simon Petrus:

Domine, nō tantum pedes meos,

sed & manus, & caput. Dicit ei

Iesus: Qui lotus est, non indiget
nisi ut pedes lavet, sed est mundus
totus. Et vos mundi estis, sed non
omnes. Sciebat enim quisnam es-
set qui traderet eum: propterea
dixit: Non estis mundi omnes.
Postquam ergo lavit pedes eorū,

& accepit vestimenta sua. cùm
recubuisse iterum, dixit eis:

Exemplum
humili-
tatu &
dilectio-
nis.

Scitis quid fecerim vobis? Vos
vocatis me Magister, & Domine,
& bene dicitis; sum etenim. Si
ergo ego lavi pedes vestros, Do-
minus & Magister, & vos debetis
alter alterius lavare pedes. Exem-
plum enim dedi vobis, ut quem-
admodum ego feci vobis, ita &
vos faciatis. Amen, amen dico
vobis: Non est servus major Do-
mino suo: neque Apostolus ma-
joreo, qui misit illum. Si hæc sci-
tis, beati eritis si feceritis ea.

5. Coenantibus autem illis, acce-
pit Jesus panem, & gratias egit,
& benedicens fregit, deditque
discipulis suis, & ait: Accipite &
comedite: Hoc est corpus meum,
quod pro vobis datur. Hoc facite
in meam commemorationem. Si-
militer & calicem accipiens post-
quam cœnavit, gratias egit, & de-

Matt. 26
Mar. 14.
Luc. 21.
Venra-
bilis Eu-
charistia
instau-
ria.

H 2 dit

SPITTO. dit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes, Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

6. Et protestatus est Iesus, & dicit: Ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me. Aspiciebat ergo ad invicem discipuli, hæbitantes de quo diceret. Et contristati valde. cœperunt singuli dicere: Numquid ego sum Domine? At ipse respondens ait: Unus ex duodecim qui intingit mecum manū in paropside, me tradet. Et Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo: verumtamen vœ homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. Respondens autem Judas qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. Et cœperunt discipuli querere inter se, quis esset ex eis qui hoc facturus esset. Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus. Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei: quis est de quo dicas? Itaque cum recubuisse illi super pectus Jesu, dicit ei: Domine, quis est? Respondit Jesus: Ille est, cui ego intinximus panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Iude Simonis Iscariotæ. Et post bucellam, introivit in eum satanas. Et dixit ei Jesus: Quod facis, fac cito. Hoc autem nemo sci-

vit discubentium, ad quid dixeritei. Quidam enim putabant, (quia loculos habebat Iudas) quod dixisset ei Iesus: Eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille bucellam, exivit continuo. Erat autem nocte. Cum ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis, & Deus clarificatus est in eo. Vos autem estis, qui permanistis mecum in temptationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum: ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo, & sedatis super thronos, judicantes duodecim tribus Israel.

Filioli, adhuc modicum vobis- cum sum. Quod ego vado, vos non potestis venire. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. In hoc cognoscet omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Dicit ei Simon Petrus: Domine, quod vadis? Respondit Iesus: Quod ego vado, non potes me modò sequi, sequeris autem postea. Ait autem: Simon, ecce satanas expetivit vos, ut cri- braret sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fi- des tua; & tu aliquando conver- sus confirmas fratres tuos. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? Tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire: animam meam pro te ponam.

Respon-

**Discipu-
li inde
ansian-
gure.**

**Luc. 22.
Ioan. 13.**

**Christus
indicas-
Ioanni
predica-
tione.**

**Satan
introivit
in Iudam**

Luc. 22.

**Refun-
calorum
promissio-
nem.**

**Ioan. 13.
Manda-
rum na-
rum de-
lectionu-
dar Apo-
stoli.**

Luc. 11.

**Predicat
Iesu Pe-
tro tri-
nam na-
gationem.
Ioan. 13.**

**Luc. 22.
Ioan. 13.**

MARGARITUM SPIRITUALE. 57

SPIRITO-
ME VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXIV.
Marth.
31.
Luc. 22.

Respondit ei Jesus: Animam tuā pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donec ter me neges. Respondens Petrus ait illi: Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter omnes discipuli dixerunt. Et ait illis Iesus: Dico vobis, quod adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me. Et cum inquis deputatus est.

CAPUT XXII.

Sermo post cænam.

1. Iesu post cænam dulcissimum verbi Apollos discipulos consolatur, dilectionem proximorum commendans.
2. Mandatum novum dilectionis.
3. Ardenti oratione discipulos suos Patri commendat.

^{1.} ^{Ioan. 14} ^{Confola-}
^{sur Iesu} ^{Aposto-}
^{los suos}

NON turbetur cor vestrum, vado parare vobis locum. Et si abiero, & præparavero vobis locum, iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. Ego ad Patrem vado: & quocumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam, ut glorificetur Pater in Filiō. Si quid petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam. Si diligitis me, mandata mea servate: & ego rogaro Patrem, & alium pacetum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere: quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eū, quia apud vos manebit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos, veniam ad vos. E-

goviuo, & vos vivetis. In illo die vos cognoscetis: quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me. Qui autem diligit me, diligitur à Patre meo, & ego diligam eum, & manifestabo ei me ipsum. Si quis diligit me, sermonem meum servabit: & Pater meus diligit eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones non servat. Hæc locutus sum vobis apud vos manens. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggesteret vobis omnia, quæcumque dixerò vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quod modo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet: Audistis quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligenteris me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem. Et nunc dixi vobis priusquam fiat, ut cum factum fuerit, credatis. Iam non multa loquar vobiscum: ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio: surgite, emus hinc.

Manete in me, & ego in vobis. 2. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. Ego sum vitis, vos palmites. Qui manet in me, &

Dilectio
mandate
rum ob-
servan-
tiam ope-
rante

Paracle-
tus omnis
veritatis
Doctor.

Dilectio
Christi
perfectus
ex absen-
tia corpo-
rali ipsius

^{Ioan. 15}
Manda-
tum di-
lectionis
inculca-
tur.

Manen-
dum in
Christo

H 3

ego

Spiritu-
m sanctum
police-
dum